

MËSIMI 57

1. Pse lodhej Jezusi?

-Megjithëse Jezusi ishte plotësisht Perëndi, Ai ishte plotësisht njeri gjithashtu.

2. Si ishte në gjendje Jezusi të urdhëronte erën dhe detin që të qetësoheshin?

-Sepse Jezusi është Perëndi.

3. Pse duhej t'i bindeshin era dhe deti Jezusit?

-Sepse Jezusi ishte ai që e krijoi erën dhe detin.

4. A ishte në gjendje njeriu i pushtuar nga demonët ta shpëtonte vetveten nga fuqia e demonëve që e kontrollonin?

-Jo.

5. A ishin në gjendje të tjerët ta shpëtonin këtë njeri nga fuqia e të gjithë demonëve që e kontrollonin atë?

-Jo.

6. Nga e dimë ne që demonët i urrejnë njerëzit?

-Sepse demonët e detyronin këtë njeri të jetonte nëpër shpella ku ishin varrosur të vdekurit.

-Se demonët e detyronin këtë njeri të rrihte veten me gurë.

7. Kush është i pari i të gjithë demonëve?

-Satani.

8. Kush është më i madh se Satani dhe demonët e tij?

-Perëndia.

9. Ndërsa të gjithë derrat ngordhën, pse nuk vdiqën demonët?

-Sepse demonët janë frymëra.

-Sepse demonët nuk kanë trup siç kanë njerëzit dhe kafshët.

10. Kush e çliroi njeriun nga prangat e skllavërisë së demonëve?

-Jezusi.

-Njeriu nuk ishte më skllav i demonëve.

-Njeriu u çlirua nga Jezusi, Perëndia Shpëtimtar.

-Pas këtyre gjërave, Jezusi dhe dishepujt e tij kaluan përtej detit të Galilesë.

Le të lexojmë Gjoni 6:1-2

1-Pas këtyre gjërave, Jezusi kaloi përtej detit të Galilesë, domethënë të Tiberiadës.

2-Dhe një turmë e madhe e ndiqte, sepse shikonte shenjat që ai bënte mbi të lënguarit.

-Pse e ndiqte turma e madhe Jezusin?

-Sepse ata donin të shikonin më shumë shenja mrekullie që Jezusi i bënte mbi të sëmurët.

Le të lexojmë Gjoni 6:3

3-Por Jezusi u ngjit mbi malin dhe atje u ul me dishepujt e tij.

-Megjithëse Jezusi dhe dishepujt e tij shkuan lart në mal, turma e madhe i ndoqi ata.

-Turma ishte kaq e madhe saqë po t'i numëroje ishin pesë mijë njerëz.

-Pastaj, Jezusi i bëri një pyetje njërit prej dishepujve të Tij, Filipit.

Le të lexojmë Gjoni 6:5-7

5-Jezusi, pra, i ngriti sytë dhe, duke parë se një turmë e madhe po vinte tek ai, i tha Filipit: ``Ku do të blejmë bukë që këta të mund të hanë?''.

6-Por ai e thoshte këtë për ta vënë në provë, sepse ai e dinte ç'do të bënte.

7-Filipi iu përgjigj: ``Dyqind denarë bukë nuk do të mjaftojnë për ata, që secili prej tyre mund të ketë një copë''.

-Çfarë pyetje i bëri Jezusi Filipit?

-Jezusi donte të provonte Filipin, sepse Jezusi tashmë e dinte se çfarë do të bënte.

Le të lexojmë Gjoni 6:8-9

8-Andrea, i vëllai i Simon Pjetrit, një nga dishepujt e

tij, i tha:

9-``Këtu është një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël; por ç'janë këto për aq njerëz?''.

-Dishepujt e Jezusit nuk e dinin sesi do t'i ushqenin gjithë këta njerëz.

-Ja se çfarë u tha Jezusi atyre:

Le të lexojmë Gjoni 6:10-13

10-Dhe Jezusi tha: ``Bëjini njerëzit të ulen!'' . Por në atë vend kishte shumë bar. Njerëzit, pra, u ulën dhe ishin në numër rreth pesë mijë.

11-Pastaj Jezusi mori bukët dhe, pasi falenderoi, ua ndau dishepujve dhe dishepujt njerëzve të ulur; të njëjtën gjë bënë edhe me peshqit, aq sa deshën.

12-Dhe mbasi ata u ngopën, Jezusi u tha dishepujve të vet: ``Mblidhni copat që tepruan, që të mos shkojë dëm asgjë''.

13-I mblodhën, pra, dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copa nga ato pesë bukë prej elbi që u tepruan atyre që kishin ngrënë.

-Pasi Jezusi e kishte falenderuar Perëndinë At, Ai i theu bukët dhe peshqit dhe ua dha ato dishepujve që t'ua jepnin njerëzve.

-Kur Jezusi filloi të ushqente njerëzit, sa bukë dhe sa

peshq kishte Ai?

-Pesë bukë dhe dy peshq.

-Sa njerëz ushqeun Jezusi me pesë bukët dhe dy peshqit?

-Pesë mijë njerëz.

-Si ishte në gjendje Jezusi për të ushqyer pesë mijë njerëz me pesë bukë dhe dy peshq?

-Sepse Jezusi është Perëndi.

-Jezusi mund të bëjë çdo gjë.

-Pasi kishin ngrënë të gjithë njerëzit, çfarë thanë ata?

Le të lexojmë Gjoni 6:14-15

14-Atëherë njerëzit, kur panë shenjën që bëri Jezusi, thanë: “Me të vërtetë ky është profeti, që duhet të vijë në botë”.

15-Por Jezusi, duke ditur se po vinin ta kapnin për ta bërë mbret, u tërhoq përsëri mbi malin, fill i vetëm.

-Pse donin njerëzit ta bënin Jezusin mbret?

-Sepse ata donin që Jezusi t'u jepte atyre ushqim gjithmonë.

-A donin njerëzit që Jezusi t'i shpëtonte ata nga mëkati, vdekja dhe Satani?

-Jo.

-Ata ishin duke menduar vetëm për stomakun e tyre.

-Pse Jezusi nuk donte që të bëhej mbreti i njerëzve?

-Sepse Jezusi e dinte që zemrat e njerëzve ishin të këqija.

-Sepse Jezusi e dinte që njerëzit e donin Atë vetëm që t'u jepte ushqim.

-Për shkak të njerëzve, Jezusi u largua vetëm.

-Kur erdhi mbrëmja, dishepujt e Jezusit hipën në barkë dhe filluan të lundronin përmes detit të Galilesë.

Le të lexojmë Gjoni 6:16-21

16-Kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën drejt detit.

17-Hipën në barkë dhe shkuan përtej detit, drejt Kapernaumit; tashmë ishte errët dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata.

18-Deti ishte i trazuar, sepse frynte një erë e fortë.

19-Dhe pasi kishin vozitur rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecte mbi det dhe po i afrohej barkës dhe patën frikë.

20-Por ai u tha atyre: ``Jam unë, mos druani!''.

21-Ata, pra, deshnin ta merrnin në barkë, dhe menjëherë barka u bregëzua në atë vend ku ishin

drejtuar.

-Pse kishin frikë dishepujt?

-Sepse ata panë Jezusin duke ecur mbi ujë drejt tyre.

-A mund të ecë ndonjë njeri mbi ujë?

-Jo.

-Vetëm Jezusi ishte në gjendje të ecte mbi ujë.

-Nuk ka asnjë si Jezusi.

-Për shkak se Jezusi e krijoi detin, Ai ishte në gjendje të ecte mbi det.

-Për shkak se Jezusi është Perëndi, Ai mund të bëjë ç'të dojë.

-Më vonë, turma shkoi për gjetur Jezusin.

Le të lexojmë Gjoni 6:22-25

22-Të nesërmen turma, që kishte mbetur në bregun tjetër të detit, pa se atje nuk kishte tjetër përveç një barke të vogël, në të cilën kishin hipur dishepujt e Jezusit, dhe që ai nuk kishte hipur me ta, dhe që dishepujt e tij ishin nisur vetëm;

23-ndërkaq kishin ardhur barka të tjera nga Tiberiada, afër vendit ku kishin ngrënë bukë, pasi Zoti kishte falënderuar.

24-Turma, kur pa se Jezusi nuk ishte më atje dhe as dishepujt e tij, hipi edhe ajo nëpër barka dhe erdhi në Kapernaum, duke kërkuar Jezusin.

25-Kur e gjetën përtej detit i thanë: ``Mësues, kur

erdhe këtu?"

-Pse po e kërkonte turma Jezusin?

-Sepse ata donin që Ai t'u jepte më shumë ushqim.

-A e dinte Jezusi pse po e ndiqnin ata?

-Po.

-Çfarë i tha Jezusi turmës?

Le të lexojmë Gjoni 6:26-27

26-Jezusi u përgjigj dhe tha: ``Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ju më kërkoni jo pse patë shenja, por sepse keni ngrënë nga bukët dhe keni qenë të ngopur.

27-Mos punoni për ushqimin që priset, por për ushqimin që mbetet për jetë të përjetshme, të cilin do t'jua japë Biri i njëriut, sepse mbi të Ati, domethënë Perëndia, vuri vulën e tij."

-Jezusi i tha turmës që ata ishin duke e kërkuar Atë vetëm sepse Ai iu kishte dhënë për të ngrënë.

-Pastaj Jezusi tha këtë:

-"Mos punoni për ushqimin që priset, por për ushqimin që mbetet për jetë të përjetshme."

-A po thoshte Jezusi që është gjë e keqe të punojmë për ushqimin tonë?

-Jo.

-Ne të gjithë duhet të punojmë për ushqimet tona.

-Çfarë ishte duke thënë Jezusi?

-Jezusi po thoshte që është më e rëndësishme për të menduar më shumë për ushqimin shpirtëror sesa për ushqimin fizik.

-Jezusi po thoshte që është më e rëndësishme për të punuar për ushqimin shpirtëror sesa për ushqimin fizik.

-Cili është ushqimi shpirtëror për të cilin duhet të punojmë ne?

-Fjala e Perëndisë.

-Pastaj turma i bëri Jezusit një pyetje.

Le të lexojmë Gjoni 6:28-29

28-Atëherë e pyetën: ``Çfarë duhet të bëjmë për të kryer veprat e Perëndisë?''.

29-Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: ``Kjo është vepra e Perëndisë: të besoni në atë që ai ka dërguar.''

-Për çfarë e pyetën njerëzit Jezusin?

-Ata e pyetën Jezusin se çfarë pune duhet të bënin që të kënaqnin Perëndinë.

-Si u përgjigj Jezusi?

-Jezusi tha që e vetmja punë e cila e kënaqte Perëndinë ishte të besonin tek Ai.

-A e pranuan njerëzit atë që tha Jezusi?

-Jo.

Le të lexojmë Gjoni 6:30-31

30-Atëherë ata i thanë: ``Çfarë shenjë bën ti, pra, që ne ta shohim e ta besoj-më? Ç'vepër po kryen?

31-Etërit tanë hëngrën manën në shkretëtirë, siç është shkruar: "Ai u dha të hanë bukë nga qielli"".

-Njerëzit po thonin që ashtu si Moisiu u dha izraelitëve mana çdo ditë në shkretëtirë, ata donin që Jezusi t'u jepte atyre bukë çdo ditë.

-Si iu përgjigj Jezusi atyre?

Le të lexojmë Gjoni 6:32-33

32-Atëherë Jezusi u tha atyre: ``Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se jo Moisiu jua ka dhënë bukët nga qielli, por Ati im ju jep bukën e vërtetë nga qielli.

33-Sepse buka e Perëndisë është ai që zbret nga qielli dhe i jep jetë botës".

-A ua dha Moisiu izraelitëve bukën në shkretëtirë?

-Jo.

-Kush ishte Ai që ua dha izraelitëve bukën në shkretëtirë?

-Perëndia.

-Jezusi tha ishte Perëndia At, Ai që ua izraelitëve bukën në shkretëtirë.

-Jezusi tha gjithashtu se ashtu si Perëndia At u dha izraelitëve bukën nga qielli në shkretëtirë, kështu Perëndia At po u jepte atyre bukën e vërtetë nga qielli.

-Kush është buka e vërtetë nga qielli që na e jep Perëndia At?

-Jezusi.

-Ku ngjante Jezusi me manën që Perëndia u dha izraelitëve në shkretëtirë?

-Ashtu si mana erdhi nga qielli, kështu edhe Jezusi erdhi nga qielli.

-Ashtu si manën e jepte Perëndia, ashtu edhe Jezusin na e dha Perëndia.

-Ashtu si izraelitët që do të vdisnin nëse nuk hanin mana, kështu edhe njerëzit do të vdisnin nëse ata nuk besonin në Jezusin.

-A e kuptuan njerëzit këtë?

Le të lexojmë Gjoni 6:34

34-Atëhere ata i thanë: ``Zot, na jep gjithmonë atë bukë".

-Njerëzi nuk e kuptuan këtë.

-Njerëzit menduan që Jezusi po u fliste atyre për bukë që të ushqenin trupat e tyre.

-A po fliste Jezusi për bukë që të ushqenin trupat e tyre?

-Jo.

-Jezusi po fliste për bukën që do ushqente shpirtin e tyre.

Le të lexojmë Gjoni 6:35

35-Dhe Jezusi u tha atyre: “Unë jam buka e jetës; kush vjen tek unë nuk do të ketë më kurrë uri dhe kush beson në mua, nuk do të ketë më kurrë etje”.

-Jezusi tha që Ai ishte buka shpirtërore nga qielli.

-Nëse dikush nuk ha, a do të vdesë ai?

-Po.

-Ashtu si njerëzit do të vdesin nëse nuk hanë, nëse ne nuk besojmë në Jezusin si buka e vetme për shpirtin tonë, atëherë ne do të vdesim gjithashtu.

-Nëse ne besojmë në Jezusin, shpirti ynë nuk do të jetë kurrë i uritur përsëri.